

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж 4004/13
16.10.2013. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, у другостепеном већу састављеном од судија Јелице Бојанић-Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Милене Ковачевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца **Р. Ф. ЗА П. И И.О.** из Б., којег заступа пуномоћник Н. Г., адвокат из Б., против тужених првог реда **С. Б. ЗА Р. „Ј.“** А. из А., коју заступа пуномоћник И. О.-Ћ., дипл. правник са положеним правосудним испитом из А., другог реда **Р. Ф. ЗА З. О.** из Б., којег заступа П. С., директор Сектора за здравствено осигурање и правне послове друготуженог и трећег реда **Р. С.**, коју заступа законски заступник Републичко јавно правобранилаштво у Б., Одељење у С., уз учешће умешача на страни првотужене **А. П. В.**, коју заступа Покрајински јавни правобранилац Војводине из Н. С., ради утврђења, вредност предмета спора 550.000,00 динара, одлучујући о жалбама тужиоца, тужених првог и другог реда и умешача на страни првотужене против пресуде Основног суда у Сомбору, Судске јединице у Апатину бр. I-5 П.3188/2010 од 08.02.2013. године, исправљене решењем истог суда, под истим бројем од 25.03.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалбе **УСВАЈА**, пресуду Основног суда у Сомбору, Судске јединице у Апатину бр. I-5 П.3188/2010 од 08.02.2013. године, исправљену решењем истог суда бр. I-5 П.3188/2010 од 25.03.2013. године, **УКИДА** и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Исправљеном првостепеном пресудом тужбени захтев делимично је усвојен (став 1 изреке), па је утврђено да на основу новчаних улагања у изградњу непокретности С. б. за р. „Ј.“ А. тужилац Р. ф. за п. и и. о. из Б. има право су својине на објектима првотуженог, постојећим на катастарским парцелама бр.3664/1 и 3664/4 уписаним у листу непокретности бр.2429 к.о.П. и постојећим на катастарским парцелама бр.3664/5 и 3664/6 уписаним у листу непокретности број 2430 к.о. П., израженим у идеалним деловима у висини од 23,11% односно 2311/10000 у корист Р. ф. ПИО, као и право коришћења припадајућег земљишта, што је тужена С. б. за р. „Ј.“ А. дужна признати и трпети (став 2 изреке). Тужба у делу за утврђење да је на основу новчаних улагања у изградњу непокретности С. б. за р. „Ј.“ А. стечено право су својине у висини од 46,07% односно 4607/10000 у корист Р. ф. за з. о. и 30,82%, односно

3082/10000 у корист Р. С., као и право коришћења припадајућег земљишта је одбачена (став 3 изреке). Тужбени захтев да се дозволи тужиоцу да на основу ове пресуде у јавним књигама упише своје право сусвојине на објектима првотужене С. б. за р. „Ј.“ А., као и право коришћења припадајућег земљишта на катастарским парцелама 3664/1, 3664/4 уписаним у листу непокретности бр. 2429 к.о. П. и постојећим на катастарским парцелама бр. 3664/5 и 3664/6 уписаним у листу непокретности бр. 2430 к.о. П., што су тужени С. б. за р. „Ј.“ А., Р. ф. за з. о. из Б. и Р. С. дужни признати и трпети, као и да се утврди да су тужени Р. ф. за з. о. из Б. и Р. С. дужни признати и трпети да је тужилац стекао право сусвојине на начине и у проценту како је наведено у ставу 2 изреке ове пресуде, одбијен је (став 4 изреке). Првотужена је обавезана да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 226.900,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршењем (став 5 изреке).

Против ове пресуде благовремене жалбе изјавила су сва лица у спору, осим трећетужене Р. С.

Тужилац побија пресуду у ставовима 2, 3 и 4 изреке из свих разлога предвиђених одредбом чл.360. ст. 1. ЗПП-а, са предлогом да је овај суд укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Првотужена побија пресуду у целости из свих разлога предвиђених одредбом чл.360. ст.1. ЗПП-а, са предлогом да је овај суд укине и одлучи о њеним захтевима.

Друготужени побија пресуду у ставовима 2 и 3 изреке из свих законских разлога са предлогом да је овај суд укине и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи тако да тужбени захтев одбије.

Умешач на страни првотужене побија пресуду из свих разлога предвиђених одредбом чл.360. ст.1. ЗПП-а, са предлогом да овај суд тужбени захтев одбије и тужиоца обавезе да му надокнади парничне трошкове.

Жалбе су основане.

Испитавши првостепену пресуду у целости, будући да странке и умешач на страни првотужене због материјалноправне везе чине процесну заједницу нужних супарничара, овај суд налази да је она захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из чл. 361. ст. 2. тач. 12. ЗПП-а, на коју су жалбе указале.

Предмет спора је утврђене сувласничког удела тужиоца, друготуженог и трећетужене на објектима, те права сукоришћења на парцелама бр.3664/1, 3664/4, 3664/5 и 3664/6 у к.о. П.

Првостепени суд утврђује да је у време подношења тужбе у земљишно-књижном улошку бр.116 к.о.П. било уписано три парцеле – бр.3664/1 привредна зграда, базен, фискултурно игралиште, парк, економско двориште, шума и њива у површини од 36 ха 38 а 59 м², бр. 3664/4 економско двориште и зграда површине 1 ха 17 а 41 м² и бр. 3664/5 економско двориште од 69 а 97 м² – све у друштвеној својини са правом коришћења Д. з. А. – М. ц. Ово полазишно утврђење не одговара садржини извода из зк.ул.бр.116 к.о. П. (страна 94/1 списка предмета), пошто су по овој јавној исправи издатој дана 01.04.2009. године све некретнине у државној својини.

Првостепени суд утврђује да је у току ове парнице решењем земљишно -књижног суда Дн1-1.170/10 од 15.03.2010. године извршено брисање права својине Р. С., те да су као власници спорних некретнина уписане О. А. и А. п. В.

Утврђује да је у поседовном листу бр.2429 к.о. П. од 02.11.2011. године (у списима на страни 237 – 242 под овим датумом и бројем постоји препис листа непокретности) уписана парцела бр.3664/1 земљиште под зградом – објектом, земљиште уз зграду – објекат, њива друге класе, шума друге класе, остало вештачки створено неплодно укупне површине 27 ха 69 а 39 м² – градско грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, на коме је О. А. уписана као власник у 1/1 са јавним обликом својине; да је у том листу непокретности уписана и парц. бр.3664/1 као пословна зграда за коју није утврђена делатност и парц. бр.3664/4 на којој је Р. С. уписана као носилац права на објекту, са обликом права коришћења државне својине. Утврђује да је у листу непокретности бр.2430 к.о. П. уписана парц.бр.3664/5 земљиште под зградом – објектом и јавни парк укупне површине 9 ха 51 а 78 м² и парц. бр.3664/6 земљиште под зградом – објектом површине 10 ха 56 а 58 м², градско грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, на коме А. П. В. има право својине у 1/1, те да на свим парцелама постоје објекти: зграда здравства – комплекс Б. Ј. и помоћне зграде са базенима и то базен печурка, олимпијски базен, термални, дечији и мали базен, те пет пословних зграда за које није утврђена делатност.

Изнето утврђене не одговара садржини приложених писмених исправа на странама 138/1, те 237 – 248 списка предмета, а изостанак правилног утврђења садржине ових писмених исправа резултирао је изостанком идентификације меродавне материјалноправне регулативе која одређује круг лица која због материјалноправне везе морају бити обухваћена тужбом, а потом и битне чињенице за одлуку о постављеном захтеву.

Надаље, првостепени суд на подлози напред наведених чињеница, те мишљења вештака да су изградњу и опремање објеката рехабилитационог центра у П. у временском периоду од 1978. до 1983. године финансирани СИЗ ПИОР В. у износу од 82.000.000,00 динара, тј. 23,11% учешћа, СИЗ за з. В. у износу од 88.000.000,00 динара, тј. 24,80% учешћа, СИЗ за з. А. у износу од 75.500.000,00 динара, тј. 21,27% учешћа, М. з. П. у износу од 5.000.000,00 динара тј. 1,41% учешћа и Д.з.А. у износу од 104.383.000,00 динара, тј. 29,41% учешћа, побијану одлуку заснива на становишту да у позитивном праву не постоји *actio popularis*, те да по одредбама чл.198. ЗПП-а извршени промет у току парнице не спречава доношење одлуке међу истим парничним странкама.

Заузимајући овакво становиште првостепени суд превиђа да је:

1) тужбом којом је ова парница иницирана дана 08.04.2009. године као првотужени био означен Д. з. А. – Радна јединица р. р. ц. „Б. Ј.“;

2) по садржини одлуке о основању С. б за р. „Ј.“ А., која исправа се налази на странама 111/1 – 114/1 списка, првотужени основан одлуком Извршног већа А. П. В. од 26.03.2009. године, да је по чл. 5. овог оснивачког акта његова средства и имовину требао да утврди Управни одбор Д. з. А., а да по решењу Привредног суда у Сомбору бр. Фи 6/2010 од 09.02.2010. године и његовим прилозима, који се налазе на странама 139/1 – 143/1, оснивачки улог првотуженог чини државни капитал у покретним и непокретним стварима по деобном билансу од 31.12.2008. године у износу од 427.564.596,48 динара;

3) из решења Основног суда у Сомбору, Судске јединице Апатин Дн I-1 170/10 од 15.03.2010. године, којим је дозвољена земљишно књижна укњижба видљиво да у зк.ул.бр.116 к.о. П. стање уписа није идентично оном које је евидентирано у изводу од 01.04.2009. године. Из садржине ове писмене исправе произилази да је у зк.ул. бр.116 к.о П. на дан 15.03.2010. године било уписано четири парцеле: 3664/1 привредна зграда, економско двориште, шума и њива од 26 ха 25 а 96 м², бр. 3664/4 привредна зграда и економско двориште од 1 ха 43 а 43 м², бр. 3664/5 непокривени спортски објекат, базен, привредна зграда, парк и економско двориште од 9 ха 51 а 78 м² и бр. 3664/6 привредна зграда и економско двориште од 1 ха 04 а 80 м². Надаље произилази да је основ за дозволу земљишно књижне промене титулара права својине изведен из чл.100. ст.1. и 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 72/09) која регулатива се односи искључиво на грађевинско земљиште а не и на објекте, те из уверења Скупштине Општине А. бр. 350-62/2009-3/02 од 03.03.2010. године и споразума од 01.03.2010. године;

4) само постојање преписа листова непокретности бр. 2429 и бр. 2430 к.о. П. од 02.11.2011. године је доказ на околност да је поступак устројавања јединствене правне евиденције непокретности код Р. г. з. окончан. При томе, из садржине листа непокретности бр.2429 к.о. П. видљиво је да на парц. бр.3664/1 постоји пословна зграда неутврђене намене пренета из земљишне књиге површине 8 а 28 м², а да је преостали део парцеле укупне површине 26 ха 25 а 96 м² неизграђено земљиште и да је ова парцела грађевинско земљиште изван грађевинског подручја; да на парц. бр.3664/4 постоји помоћна зграда преузета из земљишне књиге површине 1 а 50 м², а до је до укупне површине од 1 ха 43 а 43 м² ово земљиште неизграђено. По упису земљиште је у јавној својини О. А., Р. С. је власник објеката, а Д. з. А. уписан је као носилац права коришћења. Са друге стране, из садржине листа непокретности бр.2430 к.о. П. видљиво је да на парц. бр.3664/5 постоји зграда здравства – комплекс Б. Ј. површине 84 а 72 м², помоћна зграда – бифе у парку површине 1 а 12 м², помоћна зграда – тоалет површине 2 а 66 м², помоћна зграда површине 65 м², помоћна зграда површине 74 м², помоћна зграда површине 58 м², као и пет базена површине 12 а 40 м², 11 а 29 м², 3 а 41 м², 1 а 32 м² и 1 а 45 м², а да преостали део некретнине до 9 ха 51 а 78 м² представља неизграђено грађевинско земљиште ван грађевинског подручја; на парц.бр.3664/6 постоји укупно пет пословних зграда за које није утврђена делатност чије су површине 4 а 51 м², 2 а 01 м², 86 м², 25 м² и 9 м², а преостали део парцеле до 1 ха 04 а 80 м² је неизграђено грађевинско земљиште изван грађевинског подручја. Сви објекти преузети су из земљишне књиге, на грађевинском земљишту и објектима као титулар јавне својине уписана је А. П. В., а на објектима је уписано право коришћења првотужене С. б..

Изнето стање уписа несумњиво упућује на закључак да промета спорним некретнинама није било, да су промене кроз јавну евиденцију резултат споразумне деобе и примене императивних прописа којима је у протеклом времену мењан режим својине, као и да последњи упис има за основ регулативу Закона о јавној својини који је ступио на снагу дана 06.10.2011.године. Када из садржине „Г“ листа листа непокретности бр.2430 к.о. П. следи да постоје решења која нису коначна, у светлу регулативе чл.72.-79. Закона о јавној својини нужна је идентификација лица која се актуелно јављају као титулари стварних права на објектима и земљишту које је евидентирано, па је стога тужилац дужан да суду пружи податке и доказе на околности основа и времена појединачних уписа од потржављења, односно подруштвљавања спорних некретнина који су довели до актуелног уписа, као и потврду Д. да за спорне

некретнине није поднета пријава у складу са Законом о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Сл.гласник РС“, бр.45/05).

По разјашњењу ових чињеница првостепени суд ће у поновљеном поступку сагласно одредбама чл.80.ЗПП-а који је у примени од 01.02.2012. године, бити у прилици да изведе закључак да ли су тужбом обухваћена сва лица која су следом напред наведеног материјалног права нужни супарничари. За случај да тужилац тужбом не обухвати сва лица поступиће на начин регулисан одредбама чл. 211. ЗПП-а.

Везано за меритум ствари првостепеном суду указује се да је у парницама са идентичним тражењем донето више одлука Врховног касационог суда Републике Србије. У овим одлукама највиша судска инстанца позива се на регулативу чл. 245. и 243. Закона о удруженом раду, Закона о основним својинско правним односима и Закона о изменама и допунама Закона о основним својинско правним односима, те налаже утврђење са коликим уделом је тужилац учествовао у изградњи објеката, будући да је сразмерно уложеним средствима могао стицати право коришћења до 1996. године, односно право својине после 1996. године.

Полазећи од оваквог становишта у поновљеном поступку првостепени суд има обавезу да разјасни чињенице да ли су сви објекти уписани у листовима непокретности бр.2429 и 2430 к.о. П. изграђени у временском периоду од 1978. до 1983. године, са коликим уделом је тужилац учествовао у изградњи сваког од тих објеката, које лице је било инвеститор изградње, која је садржина грађевинске и употребне дозволе за сваки од објеката, па ће на основу тако утврђених чињеница бити у прилици да утврди обим права тужиоца на објектима и на земљишту које служи редовној употреби тих објеката.

У поновљеном поступку првостепени суд одлучиће и о целокупним парничним трошковима.

Из изнетих разлога одлука у изреци донета је на основу одредбе чл.376. ст.1. ЗПП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЈЕЛИЦА БОЈАНИЋ КЕРКЕЗ с.р.
зто: